

Una se poate asemăna cu o fotografie credincioasă, iar alta cu o cadră colorată.

În descrițiunea ca și în narațiunea ornată sau frumoasă, limba trebuie să fie aleasă, plină de expresiuni frumoase, variate și figurate (1) (vezi exemplele de forma ornată).

La descrierea cea simplă noi cerem, ca mintea noastră să-și poată face numai o idee deplină despre obiect; la descrierea frumoasă trebuie să luăm în ajutor imaginațiunea; ochiul snfietesc trebuie să vadă obiectul zugrăvit prin cuvinte.

În descrițiunea ornată sau frumoasă ni se arată împreună cu obiectul și impresiunea ce a făcut asupra privitorului. Tristeția sau durerea, bucuria sau admirarea au o înfrurire vădită asupra limbei, care prin aceasta se face mai vie, mai călduroasă și plină de imagini.

Conținutul descrițiunii poate fi foarte deosebit. El coprinde ființe și lucruri de arte, fenomene, ținuturi etc.

Părțile și calitățile unei bune descrițiuni se găsesc în perceputele pentru compozițiuni sau în modele de mai înainte pe cari institutorul le va arăta școlarilor.

EPISTOLE

Când voim să împărțim cugetările noastre unei persoane, ce nu se află de față, ne folosim de epistole.

Epistola este dar espunerea în scris a cugetărilor noastre, trimisă unei persoane din depărtare.

Ea coprinde cugetările, pe cari noi le-am împărtășit verbal unei persoane, când aceasta ar fi de față.

Dacă, după o epistolă, urmează un răspuns se naște o schimbare de epistole sau o corespondență.

Conținutul sau materia unei epistole poate fi foarte variată. Mai toate felurile de scrieri pot fi espuse în forma epistolară; de unde epistole *descriptive*, *narative*, etc.

(1) Mici națiuni de figurile întrebuintate în compozițiunii s'ar putea da școlarilor de institutor în mod oral.